

PROHODUL DOMNULUI DUMNEZEULUI SI MANTUITORULUI NOSTRU IISUS HRISTOS

Conform editiei din 1990 – Ed.Arhiepiscopiei Bucurestilor

In Sfanta si Marea Vineri a Patimilor, toaca paracliserul, dupa toata randuiala, catre ceasul sapte seara. Dupa ce se aduna credinciosii in biserica, se incepe Utrenia. Preotul da binecuvantarea, zicand:
Binecuvantat este Dumnezeu nostru totdeauna, acum si pururea si in vecii vecilor.

Strana: Amin

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fara de moarte, miluieste-ne pe noi (de 3 ori).

Prea Sfanta Treime, miluieste-ne pe noi; Doamne curateste pacatele noastre; Stapanie iarta faradelegile noastre; Sfinte, cerceteaza si vindeca neputintele noastre, pentru numele Tau.

Doamne miluieste, Doamne miluieste, Doamne miluieste.

Slava Tatalui si Fiului si Sfantului Duh, si acum si pururea si in vecii vecilor. Amin.

Tatal nostru, Care esti in cerului, sfinteasca-se numele Tau, vie imparatia Ta, faca-se voia Ta, precum in cer asa si pe pamant.

Painea noastra cea de toate zilele da-ne-o noua astazi. Si ne iarta noua greselile noastre, precum si noi iertam gresitilor nostri. Si nu ne duce pe noi in ispita, ci ne izbaveste de cel rau.

Si dupa ecfonis: Doamne miluieste (de 12 ori)

Veniti sa ne inchinam Imparatului nostru Dumnezeu.

Veniti sa ne inchinam si sa cadem la Hristos, Imparatul nostru Dumnezeu.

Veniti sa ne inchinam si sa cadem la Insusi Hristos, Imparatul si Dumnezeu nostru.

Apoi Psalmii 19 si 20 de la inceputul Utreniei. Dupa terminarea lor, preotul zice ectenia:

Miluieste-ne pe noi, Dumnezeule, dupa mare mila ta.....

Iar dupa ecfonis zice cu glas mare:

Dumnezeu este Domnul si S-a aratat noua: bine este cuvantat Cel ce vine intru numele Domnului. (de 3 ori).

Apoi troparele, glasul al 2-lea:

Iosif cel cu bun chip....., Slava....., Cand Te-ai pogorat la moarte....., Si acum....., Mironositele femei.....

Dupa aceasta, preotii si credinciosii aprind lumanari si se randuiesc in jurul mesei din mijlocul bisericii, pe care se gaseste Sfantul Epitaf. Preotii ies din sfantul altar prin usile imparatesti, facand inceputul Prohodului Domnului, cantand lin si cu mare cuviinta: In mormant, Viata..... Cel dintai dintre preotii slujitori cadeste Sfantul Epitaf in chipul crucii, altarul, stranele si pe credinciosi.

Prohodul Domnului - Starea Intai:

1. In mormant, Viata

Pus ai fost, Hristoase,

Si s-au spaimantat ostirile ingeresti,

Plecaciunea Ta cea multa preamarind.

2. Dar cum mori, Viata,

Si cum sezi in mormant?

Si imparatia mortii Tu o zdrobesti

Si pe mortii cei din iad ii inviezi?

3. Te marim pe Tine,

lisuse Doamne,

Si-ngroparea lti cinstim si patimile,

Ca din stricaciune Tu ne-ai izbavit.

4. Cel ce-ai pus pamantul

Cu masuri, Hristoase,

Astazi sezi in mic mormant, Ziditorule

Si din gropi, pe cei ce-au murit inviezi.

5. I-i-su-se al meu,

Imparat a toate,

De ce vii la cei din iad,o,Hristoase-al meu?

Vrei sa dezrobesti neamul omenesc.

6. Stapanul a toate

Mort se vede acum

Si desertatorul gropilor celor morti

Se incuie-n groapa noua ca un om.

7. In mormant, Viata,

Pus ai fost, Hristoase

Si cu moartea Ta, pe moarte o ai pierdut

Si viata lumii Tu ai izvorat.

8. Cu cei rai, Hristoase,

Ca un raufacator

Socotit ai fost, dar ne-ai indreptat pe toti

Si ne-ai scos din amagirea celui rau.

9. Mai frumos cu chipul

Decat oamenii toti,

Ca un om se vede mort si fara de chip,

Cel ce toata firea a-nfrumusetat.

10. Iadul cum va rabda

Intrarea Ta, Doamne,

Si cum nu se va zdrobi intunecandu-se,

De-a luminii Tale fulgere orbind?

11. Dulcea mea lumina
Si mantuitoare,
Cum in groapa intunecoasa Tu Te-ai ascuns?
O, rabdare de nespus si negrait!
12. Nici lumea de duhuri
Nu pricepe, Doamne,
Nici multimea far-de trup poate povesti
Taina ingroparii Tale, nestiind.
13. O, minuni straine!
O, ce lucruri noua!
Cel ce-mi da suflare mie se poarta mort,
Ingropat de mainile lui I-o-sif.
14. In mormant ai apus,
Dar de-al Tatalui san
Nicum nu te-ai despartit, Hristoase al meu,
Acest lucru e strain si nefiresc!
15. Inteaga faptura
Recunoaste in Tine:
Imparat adevarat, pe pamant si in cer,
Desi in mormant Te-ncui, Hristoase-al meu.
16. Tu-n mormant fiind pus,
Ziditor Hristoase,
Temelia iadului s-a cutremurat
Si-ale mortilor morminte s-au deschis.
17. Cea ce in palma
Tot pamantul tine,
Sub pamant acum cu trupul se afla mort,
Slobozind pe mortii cei legati in iad.
18. Din stricare, Doamne,
Viata mea o ridici;
Caci murind acum, la cei morti Te-ai coborat
Si-ale iadului zavoare le-ai zdrobit.
19. Ca lumina-n sfesnic,
Se ascunde acum
Sub pamant, sub oboroc, Trupul Domnului
Si din iad goneste intunericul.
20. Multimea de ostiri,
Cea duhovniceasca,
Impreuna cu I-o-sif si Nicodim
Merg sa-ngroape pe Cel ce e ne-ncaput.
21. Murind Tu de voie,
In mormant ai fost pus;
Si pe mine ce-am fost mort, I-i-su-se-al meu,
De amara mea greseala m-ai scapat.
22. S-a schimbat faptura
Prin a tale patimi,
Caci cu Tine-au patimit toate cate sunt,
Tiitor a toate cunoscandu-Te.
23. Luand in pantece
A vietii piatra,
Cel a toate mancator, iadul, a varsat
Pe toti mortii ce din veac i-a inghitit.
24. In mormant nou Te-au pus,
Innoind, Hristoase,
Firea oamenilor, prin invierea Ta,
Dupa cum se cade unui Dumnezeu.
25. Pe pamant ai venit,
Pe Adam sa-l mantui.
Si pe-acesta negasind, jos Te-ai pogorat;
Pan' la iad, Stapanul meu, I-ai cautat.
26. Pamantul de frica
S-a miscat, Cuvinte,
Si luceafarul lumina sa si-a ascuns,
Apunand a Ta lumina sub pamant.
27. Ca un om ai murit
De-a Ta voie, Doamne,
Dar ca Dumnezeu pe morti din groap-ai sculat
Si din intunericul pacatelor.
28. Varsand rau de lacrimi
Peste Tine, Doamne
Cea curata, ca o maica, a glasuit:
"Oare, cum Te voi ingropa, Fiul meu?"
29. Ca grauntul de grau,
Ce-ncolteste-n pamant,
Spic aducator de rod noua Te-ai facut,
Inviind pe toti urmasii lui Adam.
30. Sub pamant Te-ai ascuns
Ca un soare, acum,
Si-ntr-a mortii noapte neagra Te-ai invelit;
Ci rasari, Hristoase-al meu, mai stralucit!

31. Cum ascunde luna
Fata sa de soare,
Asa groapa Te-a ascuns si pe Tine-acum,
Cel ce prin trupeasca moarte ai apus.

32. I-i-sus, Viata
Gustand moarte acum,
Pe toti oamenii de moarte i-a izbavit
Si viata tuturor le-a daruit.

33. Pe intaiul Adam,
Prin pacat omorat,
La viata ridicandu-l cu moartea Ta,
Adam nou in trup Te-ai aratat acum.

34. Cerestile cete
Mort intins, pentru noi,
Te-au vazut, Stapanul meu, si s-au spaimantat
Si cu aripile s-au acoperit.

35. Pogoratu-Te mort,
De pe lemn, Cuvinte,
I-o-sif cel cu bun chip Te pune-n mormant;
Ci-nviaza, Doamne, mantuind pe toti!

36. Bucurie, Doamne,
Fiind ingerilor,
Intristare lor acum le-ai pricinuit,
Cu trup mort,ca pe un om, vazandu-Te.

37. Suind Tu pe cruce,
Impreuna-ai suit
Si pe muritorii vii; iar stand sub pamant,
Ai sculat de-acolo pe cei adormiti.

38. Ca un leu, Tu, Doamne,
Adormind cu trupul,
Ca un pui de leu Te scoli, Cela ce-ai fost mort,
Lepadand si batranetea trupului.

39. Cel ce din coasta
Lui Adam cel dintai
Pe stramos-ai plasmuit, esti in coasta-mpuns
Si izvor curatitor ne izvorasti.

40. Se-njunghia-n taina
Mai-nainte mielul,
Iar acum Tu, patimind fara sa cartesti,
Esti fatis junghiat si firea curatesti.

41. Cine dar va spune
Chipul groaznic si nou?
Cel ce stapaneste toate fapturile
Patimeste azi si moare pentru noi.

42. Cuprinzandu-i spaima,
Ingerii au strigat:
"Cum se vede mort Stapanul a tot ce-i viu
Si de ce-n mormant se-ncuie Dumnezeu?"

43. Din coasta Ta, Doamne,
Cea insulitata,
Izvorasti mie viata, prin viata Ta,
Si ma innoiesti si ma viezi cu ea.

44. Rastignit pe cruce
Ai chemat pe oameni,
Iar curata coasta Ta impungandu-se
Tuturor iertare dai, lisuse-al meu.

45. Cel cu chip cuvios
Te gateste-ngrozit
Si Te-ngroapa, ca pe-un mort, cu smerenie.
De-ngroparea Ta infricosandu-se.

46. Sub pamant, de voie
Pogorand ca un mort,
Tu ridici de pe pamant, Hristoase, la cer
Pe cei ce de-acolo au cazut de demult.

47. Desi Te-au vazut mort,
Dar esti viu Dumnezeu
Si ridici de pe pamant, Hristoase, la cer
Pe cei ce de-acolo au cazut demult.

48. Desi Te-au vazut mort,
Dar esti viu Dumnezeu
Si pe toti oamenii cei morti, pe toti inviezi,
Omorand de tot pe-al meu omorator.

49. O, ce bucurie
Ce dulceata multa,
A fost ceea ce-a umplut pe toti cei din iad,
Stralucind lumina Ta-n adancul lui.

50. Ingropare-Ti laud,
Patimilor ma-nchin;
Si puterea Iti maresc, Milostivule,
Prin care de patimi am fost dezlegat.

51. Asupra Ta, Doamne,
Sabie-au ascutit
Si-a puternicului sabie s-a tocit.
Iar cea din Eden se biruieste-acum.

52. Vazand mieluseaua
Pe-al sau Miel injunghiat,
Doborata de dureri striga si-ndemna
Ca si turma sa se tanguie cu ea.

53. In mormant de Te-ngropi,
Si in iad de cobori,
Dar mormintele, lisuse, le-ai desertat
Si intregul iad, Hristoase, l-ai golit.

54. De-a Ta voie, Doamne,
Pogorand sub pamant,
Pe toti oamenii din moarte i-ai inviat
Si la slava Tatalui i-ai inaltat.

55. Unul din treime,
Cu trupul, pentru noi,
Defaimata moarte rabda, binevoind,
Se cutremura si soare si pamant.

56. Ca un vinovat, sta
Cel Preadrept la Pilat
Si la moartea cea nedreapta e osandit
Si Judecatoru-i rastignit pe lemn.

57. Plasmuind pe Adam
Din pamant, cu mana,
Pentru dansul Te-ai facut om firesc in trup
Si de bunavoia Ta Te-ai rastignit.

58. Ascultand, Cuvinte,
De al Tau Parinte,
Pan-la iadu-ngrozitor Tu Te-ai coborat,
Inviind tot neamul muritorilor.

59. "Vai Lumina lumii!
Vai a mea Lumina!
O, Iisus-al meu! O, Fiule preadorit!"
Cu amar striga Fecioara si jelea.

60. Vino, necurate,
Ucigas ucenic,
Din pricina rautatii arata-mi-o:
Pentru ce-ai ajuns tu pe Hristos sa-L vinzi?

61. Iubitor de oameni
Te prefaci, nebune,
Orb, nemernic, ne-mpacat, vanzatorule,
Tu, ce Mirul ai voit sa-L vinzi pe bani.

62. Cu ce pret ai vandut
Sfantul Mir cel ceresc?
Sau ce lucru de El vrednic in schimb-ai luat?
Nebunie-aflati, preablestemat satan!

63. De iubesti pe saraci
Si mahnit esti de mir
Ce se varsa, curatind suflet pacatos,
Cum pe-arginti pe-a tuturor Lumina vinzi?

64. "O, Cuvinte, Doamne,
A mea bucurie,
Ingroparea-Ti de trei zile cum voi rabda?
Mi se rupe inima ca unei maici".

65. "Cine-mi va da lacrimi
Si izvor nesecat,
Ca sa plang pe Iisus, dulcele meu Fiu?",
A strigat Fecioara, Maica Domnului.

66. O, munti si valcele
Si multimi de oameni,
Tanguiti-va si plangeti cu mine toti
Si jeliti cu Maica Domnului ceresc!

67. "Cand am sa Te mai vad,
Vesnica Lumina,
Bucuria si dulceata sufletului",
A strigat Fecioara, tanguindu-se.

68. Desi ca o piatra
Tare si taioasa,
Ai primit a Te taia, dar ne-ai izvorit
Rau de viata vie, vesnice Izvor.

69. Ca dintr-o fantana,
Din indoitul rau,
Ce din coasta Ta a curs, noi ne adapam
Si viata vesnica o mostenim.

70. Voind Tu, Cuvinte,
In mormant Te-ai vazut;
Dar esti viu si Te ridici din morti, cum ai spus,
Cu-nvierea Ta, Mantuitorule.

71. Te cantam, Cuvinte,
Doamne al tuturor,
Impreuna si cu Tatal si Duhul Sfant
Si-ngroparea Ta cea sfanta preamarim.

72. Fericimu-te toti,
Maica lui Dumnezeu,
Si-ngroparea de trei zile noi o cinstim
A Fiului tau si-al nostru Dumnezeu.

73. In mormant, Viata,
Pus ai fost, Hristoase,
Si s-au spaimantat ostirile ingeresti
Plecaciunea Ta cea multa preamarind.

Urmeaza Ectenia mica si Ecfonisul:

Ca s-a binecuvantat numele Tau si s-a preamarit Imparatia Ta,
a Tatalui si a Fiului si a Sfantului Duh, acum si pururea si in
vecii vecilor.

Strana: Amin

*Preotii canta inceputul Starii a doua, iar al doilea dintre preoti
cadeste la fel ca si la inceputul starii intai. Daca este un singur
preot, cadirea o face acesta la toate starile.*

Prohodul Domnului - Starea a doua

1. Cuvine-se, dar,
Sa cadem la Tine, Ziditorul,
Cela ce pe cruce mainile Ti-ai intins,
Si-ai zdrobit de tot puterea celui rau.

2. Cuvine-se, dar,
Sa-Ti dam slav-a toate Ziditorul,
Caci din patimi Tu ne-ai scos, prin patima Ta,
Si din stricaciune toti ne-am izbavit.

3. Soarele-a apus
Iar pamantul s-a clatit, Cuvinte,
Apunand Tu, ne-nseratul Soare, Hristos,
Si cu trupul in mormant punandu-Te.

4. Somn inviotor
In mormant dormind, Hristoase Doamne,
Din cel greu somn al pacatului ai sculat
Intreg neamul omenesc cel pacatos.

5. "Una-intre femei
Te-am nascut Fiu fara de durere;
Dar acum sufar dureri prin patima Ta".
Cea curata, mult jelindu-se zicea.

6. Sus vazandu-Te
De Parinte nedespartit, Doamne,
Iara jos cu trupul mort, sub pamant fiind,
Serafimii s-au infricosat acum.

7. Rastingnindu-Te,
S-a rupt tampla templului prin mijloc
Si si-ascund luminatorii lumina lor,
Sub pamant Tu, Soare, ascunzandu-Te.

8. Cela ce cu-n semn
A facut la inceput pamantul,
Azi apune sub pamant, ca un muritor.
Ingrozeste-te de-aceasta, cerule!

9. Sub pamant apui
Cela ce-ai facut pe om cu mana,
Ca pe oameni sa-i inalti din caderea lor,
Cu puterea Ta atotputernica.

10. Venita sa cantam
Lui Hristos cel mort, Ce-i plans cu jale,
Ca femeile, ce mir au adus atunci,
S-auzim cu ele: "Bucurati-va!"

11. Cu adevarat,
Nesecat Mir esti Cuvinte Doamne;
Pentru aceea si femeile mir Ti-aduc,
Celui viu, ca unui mort si ingropat.

12. Cu-ngroparea Ta
Ai zdrobit tot iadul, Hristoase,
Si cu moartea Ta pe moarte ai omorat
Si din stricaciune lumea mantuiesti.

13. Rau de viata esti
Ce din Tatal curgi, Intelepciune,
Iar in groapa apunand, viata daruiesti
Celor din adancurile iadului.

14. "Ca sa innoiesc
Firea oamenilor cea zdrobita,
Eu cu moartea Mi-am ranit trupul Meu, voind;
Deci jelind, nu-ti bate pieptul, Maica Mea

15. Sub pamant apui
Cel ce esti Luceafar al dreptatii,
Si pe morti i-ai ridicat, ca dintru-un somn greu,
Alungand din iad tot intunericul.

16. Bob cu doua firi
Datatorul de viata, astazi
In adanc pamant cu lacrimi se seamana;
Rasarind El iar, lumea va bucura.

17. S-a temut Adam,
Dumnezeu umbland in rai, atuncea,
Iar acum s-a bucurat c-ai venit la iad:
Caci cazand atunci, acum s-a ridicat.

18. Maica Ta acum
Varsa rauri de lacrimi, Hristoase,
Si-a strigat cand Te-a vazut cu trupu-n mormant
"Inviaza, Fiule, precum ai spus!".

19. Iosif Te-a ascuns,
Cu evlavie, in groapa noua;
Si cantari dumnezeiesti, de-ngroparea Ta,
Ti-a cantat, cu lacrimi impletindu-le.

20. Doamne, Maica Ta,
Pironit vazandu-Te pe cruce,
De amara intristare, sufletul ei
S-a patruns de cuie si de sabie.

21. Maica Ta, vazand
Adaparea Ta cu fiere, Doamne,
Cel ce esti dulceata lumii noastre intregi
Fata ei cu-amare lacrimi a udat.

22. "Rau m-am intristat
Si rarunchii mi se rup, Cuvinte,
Junghierea Ta nedreapta vazand-o",
Zis-a preacurata, tanguindu-se.

23. "Cum am sa-Ti inchid
Ochii dulci si-a Tale buze, Doamne,
Si cum dar ca pe un mort Te voi ingropa?"
Iosif a strigat, infiorandu-se.

24. Jalnice cantari
I-osif si cu Nicodim canta
Lui Hristos ce s-a-ngropat, acum, in mormant
Si cu dansii canta cetele ceresti.

25. Sub pamant apui
Tu, Hristoase, Soare al dreptatii;
Deci si buna Maica Ta, care Te-a nascut,
De dureri se stinge, nevazandu-Te.

26. Iadul s-a-ngrozit,
Datatorul de viata, Doamne,
Cand pradata si-a vazut bogatia lui
Si-nviati pe mortii cei legati din veac.

27. Soare luminos
Dupa noapte straluceste, Doamne;
Iar Tu, dupa moartea Ta, stralucesti mai mult,
Inviind din groapa ca un Dumnezeu.

28. Ziditorule,
Priimindu-Te in san pamantul
S-a clatit de frica Ta, Preaputernice,
Si pe morti cutremurul i-a desteptat.

29. O, Hristoase-al Meu!
I-o-sif si Nicodim cu miruri,
Intr-un chip deosebit, acum Te gatesc
Strigand: "O, pamante-nfricoaseaza-te!"

30. Doamne, ai apus
Si cu Tine-a soarelui lumina;
Iar fatura de cutremur cuprins-a fost,
Facator al tuturor vestindu-Te.

31. Piatra cea din unghi
O acopera piatra taiata
Si pe Domnul-L pune-n groapa un muritor.
Infioara-te, de acum, pamantule!

32. "Vezi-ne aici:
Ucenicul cel iubit si maica
Si cu dulce glas raspunde-ne, Fiule!"
A strigat curata, cu amar plangand.

33. Nici chip ai avut,
Nici frumusete, cand patimeai, Doamne;
Dar mai mult ai stralucit, cand ai inviat,
Si cu sfinte raze ne-ai impodobit.

34. Ai apus in trup,
Sub pamant, nestinsule Luceafar;
Si aceasta neputand vedea soarele,
In amiaza-zi el s-a intunecat.

35. Luna, soarele
Se intuneca-mpreuna, Doamne,
Si robi binevoitori Ti s-au aratat
Si in mantii negre s-au invesmantat.

36. "Chiar de-ai si murit,
Dar sutasul Dumnezeu Te stie;
Iar eu cum Te-oi pipai, Dumnezeuul meu,
Ma cutremur", a strigat cel cu bun chip.

37. A dormit Adam
Si din coasta lui isi scoase moarte;
Tu dormind acum, Cuvinte-al lui Dumnezeu,
Lumii viata izvorasti din coasta Ta.

38. Ai dormit putin
Si-ai dat viata la cei morti, Hristoase,
Si-nviind ai inviat pe cei adormiti,
Ce-adormisera din veacuri, Bunule.

39. De ai si murit,
Dar ai dat vinul de mantuire,
Vita, care izvorasti viata tuturor,
Patima si crucea Ta Ti le slavesc.

40. Cum pot suferi
Cerestile cete indrazneala
Celor ce Te-au rastignit, Dumnezeule,
Cand Te vad gol, insangerat si osandit?

41. In batjocura
Tu imbraci pe Impodobitorul,
Care cerul a-ntarit si-a impodobit
Tot pamantul, intr-un chip preaminunat.

42. Ca un pelican
Te-ai ranit in coasta Ta, Cuvinte;
Si-ai dat viata l-ai Tai fii, care au murit,
Raspandind asupra lor izvoare vii.

43. Oarecand Navi,
Opri soarele, zdrobind dusmanii;
Iat Tu, Soare, ascunzindu-Ti lumina
Ai zdrobit pe-al iadului stapanitor.

44. Nu Te-ai despartit
De-al parintelui san, Milostive,
Chiar binevoind a lua chip de muritor;
Si in iad, Hristoase-al meu, te-ai pogorit.

45. Tins fiind pe lemn,
Cel ce spanzuri pamantul pe ape,
In pamant, fara suflare, acum cobori;
Care lucru nerabdandu-l, tremura.

46. "Vai, o, Fiul meu!",
Preacurata jeleste si zice
Ca "pe Care-L asteptam ca pe-un Imparat
Osandit acum pe cruce Il privesc!"

47. "Astfel mi-a vestit
Gavriil, venind din cer la mine:
El mi-a spus ca-mparatia Fiului meu
Este o imparatie vesnica".

48. Vai, s-a implinit
A lui Simenon proorocie,
Ca prin inima mea sabie a trecut;
O, Emanuile, Cel ce esti cu noi!

49. Fariseilor!
Rusinati-va macar de mortii
Inviati de Datatorul vietii lor,
Cel pe care, plini de pizma, L-ati ucis.

50. S-a cutremurat
Si lumina soarele si-a stins-o,
Cand in groapa Te-a vazut neinsufletit;
Nevazuta mea lumina, Bunule!"

51. Cu amar plangea
Preacurata Maica Ta, Cuvinte,
Cand pe Tine Te-a vazut acum in mormant;
Ne-nceput si negraite Dumnezeu.

52. Maica precista
Omorirea Ta vazand, Hristoase,
Cu adanca-amaraciune, Tie-Ti graia:
"Sa nu zabovesti, Viata, intre mortii!"

53. Iadul cel cumplit
Tremura, cand Te-a vazut pe Tine,
Vesnic Soare al maririi, Hristoase-al meu,
Si in grab-a dat din el pe cei legati.

54. Iadul cel cumplit
Mare si grozav-acum se vede:
Caci al vietii Datator moarte-a suferit,
Voind El sa dea viata tuturor!

55. Coasta Ti-au impuns,
Mainile Ti-au pironit, Stapane;
Si cu rana Ta din coasta ai vindecat
Ne-nfranarea mainilor stramosilor.

56. Oarecand jelea
Toata casa pe fiul Rahilei;
Iar acum pe al Fecioarei Fiu il jelesc
Maica Lui si ceata ucenicilor.

57. Palme si loviri
I s-au dat lui Hristos peste fata,
Celui ce cu mana Sa pe om plasmui
Si-a zdrobit cu totul ale fiarei falci.

58. Toti cei credinciosi,
Cu-ngroparea Ta scapati de moarte,
Iti cinstim, Hristoase-al nostru, cu laude,
Rastignirea si-ngroparea Ta acum.

59. Ceea ce-ai nascut,
Preacurata Fecioara, Viata,
Potoleste dezbinarea-n Biserica
Si da pace, ca o buna, tuturor.

60. Cuvine-se, dar,
Sa cadem la Tine, Ziditorul,
Cele ce pe cruce mainile Ti-ai intins
Si i-ai zdrobit de tot puterea celui rau.

Urmeaza Ectenia mica si Ecfonisul:

Ca Sfant esti Dumnezeul nostru, Cel ce Te odihnesti pe
scaunul slavei cel de heruvimi si Tie slava inaltam impreuna si
Parintelui Tau celui fara de inceput si Preasfantului si bunului si
de viata facatorului Tau Duh, acum si pururea si in vecii vecilor.

Strana: Amin

*Preotii canta inceputul Starii a treia, iar al treilea preot cadeste
la fel ca la inceputul celorlate stari.*

Prohodul Domnului - Starea a treia

1. Neamurile toate
Lauda-ngroparii
Ti-aduc, Hristoase-al meu.

2. Arimatianul
Jalnic Te pogoara
Si in mormant Te-ngroapa.

3. De mir purtatoare,
Mir Tie, Hristoase,
Ti-aduc cu sarguinta.

4. Vino-ntreaga fire,
Psalmi de ingropare
Lui Hristos sa-l aducem.

5. Pe Cel viu cu miruri,
Ca pe-un mort sa-L ungem,
Cu mironositele.

6. Fericitul Iosif,
Trupul ce da viata,
Al lui Hristos, ingroapa.

7. Cei hraniti cu mana
Otet si cu fiere
Ti-aduc, Hristoase al meu.

8. Ca rob far-de minte,
A tradat Iuda
Pe-Adancu-ntelepciunii.

9. Rob ajunge-acuma
Vicleanul de lud,
Cel ce-a vandut pe Domnul.

10. Iosif si Nicodim,
Pe Domnul ingroapa,
Cu toata cuviinta.

11. Slava Tie, Doamne,
Cel ce dai viata
Si-n iad, puternic, cobori.

12. Maica preacurata
Se jelea, Cuvinte,
Vazandu-Te mort acum.

13. "Primavara dulce,
Fiul meu preadulce,
Frumusetea unde Ti-a apus?"

14. Plangere pornit-a
Maica precurata,
Cand ai murit, Cuvinte.

15. Vin cu mir sa-L unga,
De mir purtatoare,
Pe Hristos, Mirul ceresc,

16. Cu moartea pe moarte
O omori Tu, Doamne,
Cu sfanta Ta putere.

17. Pier-amagitorul,
Scapa amagitul
Cu-ntelepciunea-Ti, Doamne.

18. Cade vanzatorul
In fundul gheenei,
In groapa stricaciunii.
19. Curse de ciulini sunt
Caile lui Iuda,
Celui nebun si viclean.
20. "Fiule din Tatal,
Imparat a toate,
Cum ai primit patima?"
21. Maica mieluseaua,
Mielul ei pe cruce
Vazandu-L, s-a tanguit.
22. Trupul ce da viata
Iosif impreuna
Cu Nicodim ingroapa.
23. Mult inlacrimata
A strigat Fecioara,
Rarunchii patrundandu-si:
24. "O, a mea lumina,
Fiul meu preadulce,
Cum Te-ai ascuns in groapa?"
25. "Nu mai plange Maica:
Pe Adam si Eva
Ca sa-i slobod, Eu sufar".
26. "Fiul meu, slavescu-Ti
Inalta-ndurare
Prin care rabzi acestea".
27. Cu otet si fiere
Te-au adapat, Doamne
Gustarea veche s-o strici.
28. Te-ai suit pe cruce,
Cel de altadata
Umbrisi poporul sub nor.
29. De mir purtatoare,
Venind I-a Ta groapa,
Ti-aduceau, Doamne, miruri.
30. Scoala-Te-ndurate,
Si pe noi ne scoate
Din a gheenei groapa!
31. "Doamne, iniaza",
Zicea, varsand lacrimi,
Maica Ta ce te-a nascut.
32. Iniaza-n graba,
Alungand durerea
Curatei Tale Maice!
33. Prinse-au fost de frica
Cerestile cete,
Cand Te-au vazut mort, Doamne.
34. Iarta de greseli,
Pe cei ce, cu frica,
Cinstesc a Tale patimi.
35. O, infricosata,
Straina vedere:
Pamantul cum Te-ascunde.
36. Altadata-un Iosif
Ti-a slujit in fuga,
Si-acum Te-ngroapa altul.
37. Plange, Te jeleste,
Preacurata-Ti Maica,
Fiind Tu mort, Cuvinte.
38. Spaima ia pe ingeri
De grozava-Ti moarte,
O, Facator a toate!
39. Pana-n zori, cu miruri,
Ti-au stropit mormantul
Cele inteleptite.
40. Pace in Biserici,
Lumii mantuire,
Prin inviere-Ti da-ne!
41. O, Treime Sfanta,
Tata, Fiu si Duh Sfant,
Lumea o mantuieste.
42. Robilor tai, Maica,
Da-le ca sa vada
Scularea Fiului tau!
43. Neamurile toate
Lauda-ngroparii
Ti-aduc, Hristoase al meu.

Si indata se canta Bindecuvarile Invierii.

*Dupa acestea se canta Canonul, Laudele, iar dupa Slava....
Si acum..., preotul zice: Slava tie celui de ne-ai aratat noua lumina. Iar strana incepe sa cante Doxologia cea mare.*

In timpul acesta, preotii se imbraca in toate vestmintele preotesti. Iar cand strana a ajuns la Sfinte Dumnezeule.... ies din altar si luand fiecare de cate un colt Sfantul Epitaf, pe care se gasesc Sfanta Evanghelia si Sfanta Cruce, ies asa din biserica, oprindu-se la usa bisericii pana ce trec pe sub sfantul Epitaf toti credinciosii, si fac apoi inconjurul bisericii.

In tot acest timp cantaretii si, impreuna cu ei, credinciosii canta: Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte far-de moarte, miluieste-ne pe noi.

Sau:

Mergi la cer si Te aseaza langa Tatal Creator, Tu ce lasi in lume pace, Iisuse Salvator.

LA PRIMA OPRIRE:

Cind preotii ajung in dreptul sanului de miazazi al bisericii, se opresc si, impreuna cu ei, se opresc toti credinciosii, iar unul dintre preotii sau diaconul, daca este, zice, cadind Ectenia:

Miluieste-ne pe noi, Dumnezeule, dupa mare mila ta, ne rugam tie auzi-ne si ne miluieste.

Cantaretii si credinciosii: Doamne, miluieste. (de 3 ori)

*Inca ne rugam pentru Preafericitul Parintele Nostru Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Romane, pentru sanatatea si mantuirea lui,
Inca ne rugam pentru [carmuirea tarii.....], pentru sanatatea si mantuirea lor,
Inca ne rugam pentru buna intocmire a vazduhului, pentru imbelsugarea roadelor pamantului si pentru vremuri pasnice,
Inca ne rugam si pentru toti dreptmaritorii crestini.*

Ecfonis: Caci milostiv si iubitor de oameni Tu esti, si Tie slava inaltam, Tatalui si Fiului si Sfantului Duh, acum si pururea si in vecii vecilor.

Cantaretii si credinciosii: Amin.

LA A DOUA OPRIRE:

*Ajungand cu sfantul Epitaf in dreptul sfantului altar, preotul sau diaconul, cadind, zice Ectenia:
Miluieste-ne pe noi, Dumnezeule.....*

Cantaretii si credinciosii: Doamne, miluieste. (de 3 ori)

*Inca ne rugam pentru fericirii si pururea pomenirii ctitori ai sfantului locasului acestuia si pentru cei mai dinainte adormiti, parinti si frati ai nostri dreptmaritori crestini, care odihnesc aici si pretutindeni.
Inca ne rugam si pentru toti dreptmaritorii crestini.*

Ecfonis: Caci milostiv si iubitor de oameni Tu esti, si Tie slava inaltam, Tatalui si Fiului si Sfantului Duh, acum si pururea si in vecii vecilor.

Cantaretii si credinciosii: Amin.

LA TREIA OPRIRE:

Ajungand cu sfantul Epitaf in dreptul sanului de miazanoapte al bisericii, preotul sau diaconul, cadind, zice Ectenia:

Miluieste-ne pe noi, Dumnezeule.....

Cantaretii si credinciosii: Doamne, miluieste. (de 3 ori)

Inca se rugam pentru fratii nostri preoti, ieromonahi, ierodiaconi, diaconi, monahi si monahii si pentru toti cei intru Hristos frati ai nostri.

Inca ne rugam si pentru toti dreptmaritorii crestini.

Ecfonis: Caci milostiv si iubitor de oameni Tu esti, si Tie slava inaltam, Tatalui si Fiului si Sfantului Duh, acum si pururea si in vecii vecilor.

Cantaretii si credinciosii: Amin.

LA A PATRA OPRIRE:

Ajungand in fine in fata intrarii in biserica, preotul sau diaconul rosteste Ectenia: Miluieste-ne pe noi, Dumnezeule.....

Cantaretii si credinciosii: Doamne, miluieste. (de 3 ori)

Inca ne rugam si pentru cei ce aduc daruri si fac bine in sfanta si intru tot cinstita biserica aceasta, pentru cei ce se ostenesc, pentru cei ce canta si pentru poporul ce sta inainte si asteapta de la Tine mare si bogata mila.

Inca ne rugam si pentru toti dreptmaritorii crestini.

Inca ne rugam ca sa se pazeasca locasul acesta, orasul acesta, tara aceasta si toate orasele si satele de ciuma, de foamete, de cutremur, de potop, de foc, de sabie, de navalirea altor neamuri si de razboiul cel dintre noi; pentru ca milostiv, bland si lesne iertator sa fie noua bunul si iubitorul de oameni Dumnezeul nostru si sa indeparteze si sa imprastie toata mania care se porneste asupra noastra si sa ne izbaveasca pe noi de mustrarea Lui cea dreapta, care este asupra noastra si sa ne miluiasca pe noi.

Ecfonis: Auzi-ne pe noi, Dumnezeule, Mantuitorul nostru; nadejdea tuturor marginilor pamantului si a celor ce sunt pe mare, departe, si, milostive Stapane, milostiv fii noua fata de pacatele noastre si ne miluieste pe noi.

Caci milostiv si iubitor de oameni Tu esti, si Tie slava inaltam, Tatalui si Fiului si Sfantului Duh, acum si pururea si in vecii vecilor.

Cantaretii si credinciosii: Amin.

LA INTRAREA IN BISERICA:

Dupa aceasta, se intra in biserica, pasindu-se incet pana in fata usilor imparatesti. In acest timp, cantaretii canta Stihira glas 5: Veniti sa fericim pe Iosif.....

Ajungand in fata usilor imparatesti, cel dintai dintre preotii impreuna-slujitori zice: Intelepciune, drepti! Apoi preotii intra in altar prin usile imparatesti, asezand sfantul Epitaf pe sfanta Masa, in timp ce strana canta troparul: Iosif cel cu bun chip.....

Se canta apoi troparul Profetiei, glas 2: Cel ce tii marginile..... si se citeste Profetia din Triod, se citeste Apostolul si Evanghelia, dupa care preotul sau diaconul zice Ecteniile:

Sa zicem toti din tot sufletul.....

Sa plinim rugaciunea noastra cea de dimineata, Domnului.

Si se face apolisul.